

Naročnina
za državo SHS:
za celo leto naprej Din. 120.—
za pol leta " " " 60.—
za četrt leta " " " 30.—
za en mesec " " " 10.—
za inozemstvo:
celoletno " " " Din. 200.—
mesečno " " " 18.—
Sobotna izdaja:
v Jugoslaviji " " " Din. 15.—
v inozemstvu " " " 35.—
Posamna štev. 75 par.

SLOVENE

Cene inseratov:
Enostopna petstina vrsta mali
oglas po K 4.— in K 6.—
veliki oglas nad 45 mm vi-
šine po K 8.—, poslana itd.
po K 12.—
Pri večjem naročilu popust.
Izbija vsak dan izvzemši
ponedeljka in dneva po praz-
niku ob 5. uri zjutraj.
Mesečna priloga: Vestnik SKZ.
Poština plačana v gotovini.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 8/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, uprava. št. 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 8. — Račun poštne hran.
Ljubljanske št. 650 za naročnino in št. 349 za oglaš.
Zagreb 9.011, Sarajev 7563, Praha in dunaj. 24.797

Spomenica jugoslovanskih škofov.

Zagreb, 3. maja 1922.

Spomenica jugoslovanskega episkopata, ki se je sklenila na zadnjih konferencah v Zagrebu in ki se pošlje kralju, ministrskemu predsedniku in ministru za vere, se glasi:

Ko smo s tolikim navdušenjem in veseljem pozdravili ustanovitve naše nove zedinjene domovine, smo mislili, da se bodo v njej kot ravnopravni bratje enako prijetno in zadovoljno počutili kakor Srbi ali tudi Hrvatje in Slovenci. Posebej smo bili mnenja, da katoliška cerkev nikdar ne bo imela razloga za pritožbo, da se zapostavlja ali celo ogrožava svoboda njenega življenja in delovanja. To so nam tudi sporočali od najuglednejših osebnosti in z najvišjih mest, a vsi smo to tem raje verjeli, ker smo vedeli, da je samo enakost in ravnopravnost — in samo to ustvarja zadovoljnost vseh državljanov v državi — edini zanesljivi temelj napredka in sreče in ker smo mislili da to vedo tudi tisti, ki vodijo usodo naše države.

A prišlo je drugače!

Ni naš posel, da bi se pečali s politiko kot tako; toda kot očetje in pastirji svojih katoliških vernikov ne moremo drugače, nego da damo duška težki boli svojega srca, ki jo čutimo, videči, kako se državna politika vodi tako, da se enokrvni bratje čimdalje bolj odtujujejo, ločijo in mrže, tako da se jez med njimi čimdalje bolj širi ter se vedno česče ponavljajo usodne besede o amputaciji, separaciji. Tega nismo smeli zamolčati, kajti kakor so sploh cerkveno-politična vprašanja in državno-politične razmere v kaki državi v medsebojni zvezi in odvisnosti, tako je po našem mnenju današnje bedno stanje katoliške cerkve v naši državi nezrel plod nezdravih splošnih političnih razmer v deželi. In kdorkoli iskreno ljubi to našo zedinjeno domovino, se ne sme zadovoljiti samo z boleštvom v srcu, ampak mora tudi delati, da se te razmere popravijo. Mi škofje, od Boga postavljeni pastirji svoje črede, nismo nehali opozarjati kraljevo vladu na žalitve in krivice, prizadete katoliški cerkvi, ki so obenem eden bistvenih razlogov za nezadovoljnost Hrvatov in Slovencev. Priče naše skrbi in prizadevanja so mnoge naše vloge, ki so skoraj vse ostale brez uspeha in velika večina vrhu tega tudi brez vsakega odgovora. Ljubezen do domovine in naroda nas vendar sili, da v tej spomenici ponovimo naša dosedanja prizadevanja za ozdravljenje cerkveno-političnih razmer v državi, ki so očitno povzročila katoliški cerkvi, kar bi bistveno pripomoglo tudi do ozdravljenja državno-političnih razmer v domovini. Dodajmo samo nekaj novih stvari.

1. Kulturni program kraljeve vlade gre, kakor se zdi, naravnost za tem, da se krščanski značaj šolskega pouka naravnost uniči. To se je najprej jasno pokazalo v Bački, Banatu in Baranji, kjer so se katoliške verske šole po vrsti zapirale, zgradbe odvezemale ter se celo zasebne zgradbe katoliških redov uporabljale za državne šole, siromašne redovnice pa iz njih izgnale; duhovščini se je vstop v šole popolnoma prepovedal, t. j. šole so se v polnem smislu lajicizirale.

Zagrebski nadškof in drugi škofje so ponovno odločno nastopili za to, da se te krivice odpravijo. Tudi jugoslovanski episkopat je s svoje skupne seje dne 4. maja 1921. št. 5 odposlal energično vlogo, istotako ožji odbor episkopata s seje dne 23. septembra 1921. št. 33, potem 13. januarja 1922., kjer so navedeni konkretni predlogi, kako bi se mogla stvar v sporazumu s katoliškim episkopatom urediti, dokler se ne sklene nov šolski zakon.

Na vse to nam je došla edino rešitev ministrstva za prosveto dne 18. oktobra

1921. št. 47.056, ki nam pove, da se je vse izvršilo temeljem zakona o ljudskih šolah z dne 19. aprila 1914. kraljevine Srbije, ki se je s sklepom ministrskega sveta dne 20. avgusta 1920. št. 10.030 razširil tudi na Bačko, Banat in Baranjo. Nočemo vprašati, je-li bilo potrebno, da se šolski zakon kraljevine Srbije uporabi za nove kraje, v katerih so povsem druge razmere, a zakoni morajo odgovarjati potrebam in razmeram, marveč hočemo samo eno naglasiti: Tudi po tem zakonu so dovoljene zasebne šole, kakor omenja tudi ministr. odlok, in vse katoliške zasebne šole bi bile gotovo pripravljene zadostiti vsem zakonskim predpisom, ako bi se bile na to opozorile. Se stre v Vel. Bečkereku so dejansko prošile za dovoljenje, da smejo za 14.000 katoličanov obdržati svojo šolo, ki jo vodijo ondi že 42 let, ter so izjavile, da so pripravljene izpolniti vse pogoje, ki jih določa ministrstvo. Na to prošnjo pa so dobile od ministrstva odgovor: »Ministrstvo za prosveto ne smatra potrebnim, da izda dovoljenje za nadaljnji obstoj tej katoliški šoli, ker je v Vel. Bečkereku državna šola, a načelo ministrstva je, da ne dovoljuje ne verskih ne narodnih šol.« Kljub temu je pa prav to ministrstvo v prav tem mestu dovolilo za 1200 židov konfesionalno židovsko šolo.

Pri vsem tem nam je pa ta izkušnja jako dragocena za presojanje novega šolskega zakona za ljudske šole, ki ga je izdelal odbor. Tu se proglašajo kot vrhovno načelo, da je ves šolski pouk državen (čl. 2.) ter mora vse predmete in tudi verouk predavati samo državno učiteljstvo (čl. 51.); knjige za verouk odobruje minister za vere (čl. 53.); zasebne šole se morejo snovati samo tam, kjer ni državne šole. Pričakovati nam je torej v celi kraljevini istega, kar se sedaj dogaja v Bački, Banatu in Baranji. Proti tem načelom zakonskega načrta so v imenu katoliškega episkopata dne 14. januarja 1922. v Beogradu osebno in s posebno vlogo najodločnejše protestirali predsednik ožjega odbora s članoma dr. A. Jegličem in msgr. Akšamovićem. Odgovora nismo dobili nikakega, zato pa poročajo listi, da pride ta zakonski načrt v kratkem na dnevni red v skupščini. Mi ne moremo drugega, nego da ponovimo, kar naglašata ta vloga: »Katoliška cerkev in katoliški starši se ne morejo nikdar odreči svojim pravicam ter bodo morali v najodločnejši in najostrejši boj za svobodo pouka... Da-li nam je tak boj potreben in da-li je za našo mlado državo koristen, o tem ni treba govoriti.«

Toda neprijeteljska roka državne oblasti posega tudi v samo notranje življenje katoliške cerkve. To se vidi iz preganjanja Marijinih kongregacij, ki so čisto pastoralna uredba katoliške cerkve, priznane in dovoljene po celem svetu. Tu je napravila začetek pokrajinska vlada v Bosni in Hercegovini, ki je z naredbo z dne 17. januarja 1921. pod pretnjo izključenja prepovedala vsem učencem biti člani take kongregacije. Pokrajinska vlada v Hrvatski in Slavoniji ni tako drakonična, a zahteva z naredbo dne 8. novembra 1921. št. 17.267, popolno oblast nad njimi, in to potem, ko je katoliški episkopat iz svoje skupne seje z vlogo dne 5. maja 1921. jasno in glasno izjavil, da Marijine kongregacije kot verska združenja in pastoralne uredbe cerkve spadajo samo pod cerkveno oblast. Niti tukaj ni protest episkopata in celokupne katoliške javnosti do danes nič koristil, zato se pa dovoljujejo ne samo združenja svobodne misli, marveč tudi zveza takih združenj srednješolskih dijakov, kjer ni nikakega šolskega nadzorstva.

Omeniti hočemo še en odlok ministrstva za prosveto z dne 19. januarja 1920., s katerim se odreja, da se mora srednješolska mladina priključiti jugoslovanske-

mu Sokolu in se vzgajati v sokolski ideji — a ta je po pisanju sokolskih prvakov samih protikršćanska in proticerkvena — in to zopet brez šolskega nadzorstva. Tudi proti temu je nastopil katoliški episkopat z vlogo in okrožnico, nastopila je celokupna katoliška javnost in katoliški poslanci v parlamentu. V tej stvari je na predsednika episkopata od ministrstva za prosveto došel odgovor, v katerem brani Sokola, vendar pa dopušča možnost zlorabe po posameznikih in poziva episkopat, naj posamezne slučaje prijavi. — Tak odgovor je došel tudi na pritožbo proti zlorabam nekkih lajških učiteljev-katehetov v Bački in Banatu; toda ko so se navedli popolnoma točni konkretni slučaji, so ostali dotičniki na svojih mestih ali pa so bili povišani.

Samo še dva — trije primeri! Od katoliške cerkve odpadli duhovniki, ki dvigajo formalni upor v katoliški cerkvi, so živeli na Hrvatskem čisto očitno podporo pokrajinske vlade. To se more umeti svoj interes, a to zopet znači, da pričakuje vlada zase neke koristi, ako se v katoliški cerkvi podpirajo zmede, ako se cerkev oslabi. Radi priznamo resnico, da smo od centralne vlade v Beogradu že ponovno prejeli nasprotna zagotovila in celo tudi nasprotno odredbe, posebno v najnovejšem času. Toda v praksi se do danes ne opazja nič od tega in ako še dalje tako ostane, moramo priti do prepričanja, da je nekomu več do deset odpadlih duhovnikov brez vsake religiozne ideje nego do katoliške cerkve. To pa ne more biti na resnično korist države SHS.

Najnovejšega datuma sta dve dejstvi. Pokrajinska vlada v Zagrebu je na svojo roko, brez vsakega sporazuma z duhovno oblastjo, izdala naredbo o šolskih praznikih. Po tej naredbi se mora po vseh šolah, pa naj ne bo v njih niti enega pravoslavnega učenca, obhajati več pravoslavnih praznikov, dočim se za katoliško mladino ukinja praznik njenega nebeskega zaščitnika, a čas za spoved in duhovne vaje je določen tako, da se sploh fizično ne bodo mogle opravljati. Sedaj je vladi težko menjati svojo naredbo, toda končno jo bo vendar le morala izpremeniti; mi pa vprašamo: ali je bilo to potrebno? Ali so taka izzivanja v korist naši državi? — Drugo dejstvo je naredba ministra za vojsko in mornarico z dne 23. marca 1922. o vojni dolžnosti bogoslovcev in duhovnikov. Tudi tu gre za raztegnitev srbskega zakona na celo ozemlje kraljevine, ne da bi se bilo vprašalo, da-li je politično razborito brez parlamenta in zakona posegati v odnošaje, ki so doslej brez vsake škode za državo veljali v korist vseh konfesij. Ako se pa pomisli, da se prav sedaj dela po eni strani za razorožitev, za znižanje vojske, za tako potreben mir med narodi in po drugi strani vpošteva naravnost obupno stanje in pomankanje klera, potem se mora ta naredba kar najostreje obsoditi. V zagrebski nadškofiji n. pr. je že nekoliko župnij brez župnikov in kapelanov, torej brez vsakega duhovnika, da niti ne omenimo velikih župnij, na katerih se starček župnik muči brez pomočnika. Letoš pa dovršita nauke cela dva bogoslovca, a še ta dva morata brez vsake potrebe najprej v 12 mesečno vojaško službo, a duhovno pastirstvo jih tako krvavo potrebuje! Ako se ta naredba ne izpremeni, kaj poreko na toliki verniki, ki ne nehajo prositi za duhovnike, pa zvedo — za to dejstvo?

Kaj naj rečemo na vsa ta dejstva? Kakor da se je v naši državi vse zarotilo, da se ustvari čim več nezadovoljnih. Jako lahko je vse to, po državnih upravi ustvarjene nezadovoljnejše priglasi za nezanesljive elemente, separatiste, defetiste,

ali kakor že hočete, toda drugo vprašanje je: ali je to državništvo modro in ali se tako utrjujejo temelji naše države? Mi si usojamo to zanikati tem odločnejše, čim močnejše ljubimo to državo in čim bolj želimo, da bi bila srečna in močna in spoštovana.

2. Ako obrnemo pogled na materialno stanje katoliške cerkve v naši domovini, patem nam oko najprej obstane na izvajanju agrarne reforme. Kolikokrat je katoliški episkopat pri kralji vladi ustmeno in pismeno zahteval leka proti krivici, ki se prizadeva katoliški cerkvi, nazadnje z obširno vlogo s skupne seje episkopata dne 6. maja 1921. št. 12. Ko niti na to ni bilo nikakega odgovora, a se je za gotovo zvedelo, da se je pravoslavnemu patrijarhu še začetkom septembra izdal odlok, s katerim se mu vrača daljsko veleposestvo, se je obrnil predsednik ožjega odbora episkopata na ministrski svet z novo vlogo z dne 6. maja 1921. Niti na to vlogo še do danes nismo prejeli nobenega odgovora, zato smo pa lahko čitali v »Hrišćanskem životu«, listu skupščinskega tajnika dr. V. Janića, kjer se z veseljem ugotavlja, da se bodo pravoslavni samostanovi 1. oktobra 1922. vrnili z agrarno reformo vzeta zemljišča (Zv. I. str. 58.).

Ko se je zvedelo za proračunski načrt finančnega ministra za l. 1922., smo se vsi presenečeni vprašali, odkodi nekomu tolika smelost, da si upa s tako očitno in strašno krivico na dan? Za pravoslavne približno šestkrat toliko kakor za katoličane. Vsi naši cerkveni prosvetni zavodi so prezadolenjeni, katoliška duhovščina strada in trpi vsakoršno pomanjkanje — pa tolika krivica v proračunu! Zdi se, da je nekomu v resnici od tega, da nas reši vsakega dvoma o bojazni, izrečeni v vlogi dne 26. januarja: »da se v nas ne ubije vera, da je v kraljevini SHS pravičnost in enakost za vse državljanke in za vse (veroizpovedi) cerkve.«

Tako postopanje nasproti katoliški cerkvi od zgoraj, nerazumevanje katoliških institucij in življenja in vsled tega najneosnovanejša in najneumnejše denunciacije od zdočaj, potem pa napadi in sumničenja od strani — vse to ustvarja atmosfero, vsled katere se porajajo v nekatoliškem delu naroda nemili pojavi sovraštva in mržnje proti katoliški cerkvi in njeni duhovščini. A vendar je samo katoliška cerkev in njena duhovščina z največjim samozatajevanjem in žrtvami rešila našo narodnost v vseh ogroženih krajih, povsodi pa je najintenzivnejše sodelovala za kulturni in gospodarski napredek naroda.

Kdo pomore, da se izpolnijo besede današnjega ministra Pribečevića, izrečene na zgodovinski seji hrvatskega sabora dne 28. oktobra 1918.: »... da morajo biti v tej skupni državi Slovenci, Hrvati in Srbi popolnoma enak faktor. Ne gre za tem in ne more in ne sme iti za tem, da se v tem edinstvenem narodu posamezni deli majorizirajo ali nulificirajo. Kajti, visoki sabor, ako bi se mogla le v en sam, četudi najmanjši del našega naroda zajesti bojazen ali sumnja, da v tej skupni državi ne bi imel vsak del našega naroda bodisi enakega varstva bodisi enake suverenitete ko bi se taka sumnja mogla vgnediti v enem delu tega naroda, potem bi ta sumnja izzvala stanje, ki bi značilo slabost naše nove države in v tej slabosti bi našli tuji narodi, ki nas bodo obdajali in ki bodo proti nam gojili imperialistične težnje, moč zase.«

Kdo, kličemo, naj to izvede?! Mi smo pripravljene pomagati, ker vemo, da bo naša država šele tedaj močna in spoštovana ter bo tudi katoliška cerkev v njej nemoteno vršila svojo nad vse vzvišeno nalogo.

V Zagrebu, dne 29. aprila 1922.

Za jugoslovanski katoliški episkopat:

Dr. Anton Bauer,
nadškof

Dr. Jeronim Mileta,
škof šibeniški, tajnik.

Proračunska razprava v finančnem odboru.

JUGOSLOV. KLUB PROTI PREVELIKI REDUKCiji POŠTNEGA URADNIŠTVA. — CESTARJI SE NE ODPUSTE.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Na današnji seji finančnega odbora se je razpravljalo proračun ministrstva za pošto in brzojav. Po poročilu referenta se je oglašil k besedi v imenu Jugoslovanskega kluba poslanec Vladimir Pušenjak, ki je omenil, da je razlika med številom ukaznih in neukaznih uradnikov v posameznih pokrajinah posledica različnih zakonodajalcev in da je radi tega potrebno izenačenje zakonov za vso državo. Govornik je naglašal, da se reducira preveliko število uradnikov, kar bo v škodo poštne prometu. Nadalje je opozarjal na slabe poštne razmere v Sloveniji in Prekmurju, obsodil je premeščenje uradnikov pri poštne ravnateljstvu v Skoplju, kjer se uradniki premeščajo na mejo, kar je zlasti za žensko osebo združeno z velikimi bremenami. Govornik je tudi odbil trditve referenta, da so stroški poštne službe v Dalmaciji preveliki, ter je omenil, da so stroški zato nekoliko večji, kakor v drugih pokrajinah, ker so slabe zveze radi oddaljenosti med posameznimi kraji, kakor tudi radi slabih zvez kopnega z morjem. Pozdravil je ustanovitev poštne hranilnice, s katerimi se bo olajšal denarni promet in ki bodo nadomestile nižjim slojem banke, državi pa nudile lepe dohodke. Izrazil je željo, da se čimprej izvede njihova popolna organizacija v vseh pokrajinah.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Proračun ministrstva za pošto in brzojav znaša 230 milijonov dinarjev. Poštni minister je na predlog parlamentarne komisije za redukcijo uradništva odpustil nad 2000 poštne nameščenec, in sicer deloma ukazuje in deloma neukazuje uradnike. Zahteval je, naj se mu dovolijo krediti v znesku 63 milijonov dinarjev za brzojavne droge in žice ter za drug poštne in brzojavne material. Finančni odbor je v načelu pristal na to zahtevo poštne ministra. Ker pa od-

bor nima pravice zvišati kreditov brez soglasja finančnega ministra, je naročil poštne ministru, naj se prej v tem pogledu sporazume s finančnim ministrom.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Na današnji seji finančnega odbora se je razpravljalo o proračunu ministrstva za javna dela. V imenu Jugoslovanskega kluba je poslanec dr. Dulibić odločno nastopil proti zmanjšanju števila inženjerjev in cestarjev v Dalmaciji. Povdarjal je, da bi odprava 8 inženjerjev in 43 cestarjev pomenjala uničenje cest in javnih del v Dalmaciji. Cestarji so siromašni delavci, ki služijo državi samo zato, da dobe malenkostno pokojnino. Pota so že itak zane-marjena, ker ni dovolj sredstev za popravilo. Govornik je povdarjal potrebo poprave nekaterih cest, tako n. pr. med Šibenikom in Ragojnicom. Zagovarjal je zahtevo, da se mora pričeti čimprej z grajenjem in popraviljem cest.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Na današnji seji finančnega odbora je bil sprejet predlog poslancev Jugoslovanskega kluba, naj se državni cestarji ne odpuste in naj se v Hrvatski, Slavoniji in Sloveniji obdrži isto število cestarjev, kakor je to predvideno v proračunu za l. 1922. Za cestarje so govorili poslanci Jugoslovanskega kluba Stanovnik, Žebot in dr. Dulibić. Predlog je bil sprejet z veliko večino glasov.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Na današnji seji finančnega odbora je vprašal poslanec Žebot ministra za javna dela, zakaj se ne zanima za državni most pri Sv. Petru v Savinjski dolini, ki se podira, vsled česar je onemogočen promet na edini državni cesti med Mariborom, Celjem in Ljubljano. Minister za javna dela je odgovoril, da se bo most pričel še letos graditi iz sredstev, ki jih bo nakazal izrednim potom minister za finance.

na spomenico, katero so ji stavile antantne države, že pripravila. Ni pa še gotovo, kdaj bo dovršen.

Čičerinov komentar.

Berlin, 4. maja. (Izvirno) Dopisniku »Vossische Zeitung« je dal Čičerin nekaj komentar k odgovoru ruske delegacije na spomenico zaveznikov. Iz teh komentarjev sledi, da bo Čičerin odločno nastopil proti večini zahtev zaveznikov, predvsem glede točke, ki govori o Besarabiji, privatni lastnini, agitaciji in obnovitveni podpori za Rusijo, ki jo mislijo izvesti s 50 milijoni dolarjev, dočim je Rusija potrebovala 2 milijardi dolarjev.

Nova orientacija Čeho-Slovaške.

Genova, 4. maja. (Izv.) Italijanska delegacija se je včeraj posvetovala o položaju, ki je nastopil na mednarodni gospodar-

ski konferenci v Genovi. Poslanik Barre se je včeraj, ko je prejel poročila iz Pariza, razgovarjal z Jaspardom v navzočnosti češkoslovaškega ministrskega predsednika dr. Beneša. Govori se, da so bili ti razgovori v zvezi s pripravami za jamstvo na mirovno pogodbo, kakor tudi z nameranim obravnavanjem ruskega vprašanja. Baje je češkoslovaška delegacija za vzela v obeh vprašanjih novo orientacijo (Jugoslovanska ostane pri stari. — Opomba uredn.)

Dr. Kumanudi pri nemških delegatih.

Genova, 4. maja. (Izvirno) Včeraj je bil minister dr. Kumanudi na obedu pri nemških delegatih dr. Wirthu in dr. Rathenau. Po obedu so imeli gospodje daljši razgovor o vojni odškodnini, ki jo ima Nemčija plačati naši državi.

Odgovor dr. Kumanudija Čičerinu.

Genova, 4. maja. (Izv.) Povodom trditve Čičerina v pismu, v katerem odgovarja na protest zaveznikov zaradi tlačenja prebivalstva v Rusiji v zvezi z brzojavko Jordanija, je poslal minister dr. Kumanudi kot zastopnik odsotnega predsednika jugoslovanske delegacije Čičerinu pismo, v katerem pravi med drugim, da trditve Čičerinove, ki se nanašajo na Jugoslavijo, nimajo nobene podlage. V Čičerinovem pismu se govori o tlačenju narodnih manjšin Hrvatov, Črnogorcev in Makedoncev, ki da se razlikujejo od ostalega jugoslovanskega prebivalstva. Nedvomno je znano, da so Črnogorci Srbi in da Makedonci ne tvorijo posebne narodnosti, ker so večinoma Srbi. Hrvati se z narodnega stališča ne razlikujejo od Srbov. Vse narodne manjšine, katere navaja Čičerinovo pismo, so v resnici le bistveni del enega in istega srbsko-hrvatsko-slovenskega naroda. Vsi ti deli jugoslovanskega naroda so vedno in na najsvečanejši način izrazili odkritosrčno željo ostati v tej državi pod enim in istim političnim režimom. Kar se tiče Črnogorcev, so njihovi pooblaščenči zastopniki na veliki narodni skupščini v Podgo-

rici proglasili ujedinjenje s Srbijo, vsled česar so Črnogorci na ta način vstopili v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Ravnotako so tudi Hrvati potom Narodnega Veča v Zagrebu proglasili svoje ujedinjenje s Srbi in Slovenci. Vsi ti čini so dobili svojo definitivno pravno ratifikacijo v glasovanju velike večine v ustavodajni skupščini dne 28. junija 1921. S tem so vsi deli jugoslovanskega naroda na ta način postali nosilci ene in iste nedeljive narodne suverenosti. Kar se tiče generala Wrangla in trditve o nameravanem vpadu v ukrajinsko republiko, se te trditve formalno in kategorično dementirajo. Politična smer vlade kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v ruskem vprašanju je bila vedno stroga nevtralnost. Ta politična smer se ni izpremenila. Kar se tiče generala Wrangla v posebnem, ni jugoslovanski narod nikdar na to mislil, da bi mu odrekel gostoljubnost. Narod ga je sprejel s istimi čustvi, ljubeznijo in solidarnostjo, kakor vse ostale ruske brate, brez ozira na politično smer, in sicer meščanske sloje in boljševike. — Na tem pismu je podpisal dr. Kosta Kumanudi.

Genovska konferenca.

Intrige.

Pariz, 4. maja. (Izv.) O včerajšnjem ministrskem svetu priobčujemo listi nastopne podrobnosti: Ko so razpravljali o belgijskih zadevah, je podal minister Barthou pojasnilo, kaj je prignalo zavezniške do tega, da so poslali Rusiji znano spomenico. Govoril je tudi o načinu, kako je Jaspas predlagal besedilo, katerega on nikakor ni mogel priznati. Nato je podal ministrski predsednik Poincare nekatere informacije, katere so bile delegaciji na genovski gospodarski konferenci še neznan, pri čemer je posebno opozarjal na govorice, da so Rusi dovolili Angležem posebne koncesije. Belgijska vlada je nato energično zahtevala, da se izdela spomenica v zmislu besedila, kakor ga je predlagal Jaspas. Poincare, ki je bil na eni strani poučen o odstopitvi belgijskih podjetij inozemcem na drugi strani pa je vedel za to, da pravtako postopa ruska sovjetska vlada napram francoskim industrijalcem, je potem, ko je odpotoval iz Genove minister Barthou, naročil veleposlaniku Barre-ru, naj Lloyd Georgea informira o teh čenjenicah. Lloyd George je omenil, da so se brez vednosti angleške vlade uvedla nekaka pogajanja »pustolovcev« s sovjetskimi zastopniki. Minister Barthou, ki o vsem tem ni vedel ničesar, se je popolnoma priključil naziranju francoskega ministrskega predsednika, nakar je ministrski svet

soglasno sklenil, da bo podpiral belgijsko stališče. Ministrski svet je o tem svojem sklepu Barrera že včeraj brzojavno obvestil.

Pogojni pristop Francije k mirovni pogodbi.

Genova, 4. maja. (Izv.) S francoske strani se poroča: Francoski ministrski svet se je, soglasno izrekel za sklep, da Francija pristopi k mirovnemu paktu, toda s pogojem, da se mu pridruži tudi Rusija. Rusija naj se obveže, da tekom 10 let ne bo napadla svojih sosedov in da bo v istem razdobju priznala meje, ki so določene v verzajski mirovni pogodbi, katere Rusija ni podpisala. Mirovni pakt naj izrecno naglašajo, da ne bo nasprotoval sankcijam, do katerih imajo zavezniški pravico v zmislu mirovne pogodbe, ako Nemčija ne bi izpolnjevala svojih obveznosti. Mirovni pakt naj tudi izrecno prizna velike mednarodne dogovore, po katerih je povratek Habsburžanov in Hohenzollernecev izključen. Pakt tudi ne sme nasprotovati definitivnim dogovorom, ki jih sklenejo med seboj države, ki so pristale na ta pakt. Pakt ne sme nadalje nalagati tem državam nobene druge obveznosti glede razorožitve, kakor one, ki jih vsebuje člen 8 pogodbe o zvezi narodov.

Se nič ne muči.

Genova, 4. maja. (Izv.) Kakor je izjavila ruska delegacija, se ruski odgovor

Dementi bolgarske vlade.

Sofija, 4. maja. (Izvirno) Bolgarska vlada izjavlja, da so vesti berlinskih listov, češ, da bolgarska vlada podpira reorganizacijo in zbiranje Vranglove vojske, popolnoma neosnovane in neresnične. Vojaki bivše Vranglove armade so bili na Bolgarskem takoj razoroženi in se morajo pokoravati vsem v Bolgariji veljavnim zakonom.

IZ MINISTRskega SVETA.

Belgrad, 4. maja. (Izv.) Včeraj je bil na seji ministrskega sveta odobren kredit 5 milijonov dinarjev za naše internirance v Rusiji. Obenem je bil odobren kredit ministrstvu za promet za trasiranje proge Bihač—Zrmanja in zgradbo mostov na progi Knin—Pribič. Razen tega je bil ministrstvu za promet odobren kredit za popravilo lokomotiv. Na koncu se je razpravljalo o posojilu 25 milijonov šterlingov, ki ga nam je ponudila neka londonska banka.

NESKLEPČNOST ZAKONODAJNEGA ODBORA.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Danes popoldne se je sestal plenum zakonodajnega odbora. Na dnevnem redu je bila razprava o zakonskem načrtu o centralni upravi. Seja se ni vršila radi premajhnega števila prisotnih poslancev ter je prihodnja seja napovedana za jutri dopoldne.

KAZNI ZA SODIŠČA.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Pododsek zakonodajnega odbora je danes razpravljalo o volilnih listah in je dokončal svoje delo. Določil je besedilo člena 2, ki govori o tem, kako naj bodo sestavljene volilne liste za občinske volitve. Sklenil je, naj se tam, kjer je razlika v volilni pravici za občinske in za volitve v narodno skupščino, izdela posebna volilna lista za občinske volitve. Nato sta bila izgotovljena člena 15 in 16, ki govorita o tem, da ima občinsko sodišče izgotoviti volilne liste, ki se imajo predložiti sodišču prve instance v potrdilo. Ako sodišče ne dokonča tega dela, se mu naloži kazen, ki jo vsebuje volilni zakon. Sodišče prve instance določa posebnega uradnika, ki sestavi volilne liste za občinske volitve po abecednem redu. — Nato je pododsek razpravljalo o ostalih določbah načrta.

PRIMERNO VPRAŠANJE ZA PROSVETNEGA MINISTRA.

Belgrad, 4. maja. (Izvirno) Danes je poslanec dr. Janko Šimrak naslovil na ministra za prosveto vprašanje, zakaj sta se usmiljenim sestram v Somboru odvezala oba samostana in sicer prvi popolnoma, drugi pa deloma. V vprašanju zahteva poslanec dr. Šimrak, naj se ta skrajna krivica čimprej popravi ter vrne sestram njihova posest. Razen tega zahteva v svojem vprašanju, naj se usmiljene

Allan Edgar Poe:

V Maelströmu.

Iz angleščine prevel Anton Debeljak.
(Dalje.)

Poskusi, dati odgovor o pojavu — od teh se spominjam, da so se mi zdeli nekateri dovolj verjetni pri čitanju — so izgleдали zdaj jako drugače in nezadovoljivi. Vobče sprejeta je misel, da ta kakor tudi trije manjši vrtinci med otočjem Feroe-jem nastajajo zavoljo tega, ker vstajajoče in padajoče valovanje zadeva ter buta pri oseki in plimi ob ostre grebene in sipine, kar zavira vodo, tako da se zaganja kakor elap; in čim više torej kipi priliv, tem globlji ima biti pad, in prirodna posledica vsega je sukalniki ali krnica, čigar divno erkanje je zadosti znano po manjših poizkusih. To so besede Encyclopediae Britannicae. Kircher in drugi domnevajo, da je sredi maelströmske ožine brezdnjo, ki prodira zemeljsko oblo ter se končuje v kakem prav oddaljenem kraju — Botnijski zatok se v nekem primeru imenuje nekam odločno. To mnenje, neosnovano samo na sebi, je bilo eno, kateremu je med strmenjem moja domišljija pritrjevala najraje; in ko sem ga omenil kašipotu, sem bil precej presenečen od njegovih besedah, češ, da kljub tej vsesplošno razširjeni misli Norvežanov o tem predmetu on tega

ne veruje. Glede prve sodbe je priznal, da je ne more razumeti; in tukaj sem se strinjal z njim — kajti, če še tako prepričljiva na papirju, postane docela nepojmljiva in naravnost nesmiselna sredi bobnenja v globokem prevalu.

»Lep pogled ste imeli zdaj na vrtuljko,« je dejal stavec, »in ako marate plezati krog te skaline, da ji pridete v zaveterje, kjer naju ne bo preveč glušil vodni šumot, vam povem prigodek, ki vas preveri, da moram še nekaj vedeti o Moskoe-strömu.«

Posadil sem se, kakor je želel, in nadaljeval je: »Jaz in moja brata smo imeli nekoč ladjo, opremljeno ko škuner z dvema jaboroma in kakimi 70 tonami; z njo smo ponavadi ribarili med otočjem onkraj Moskoeja blizu Vurrgha. Pri vseh silovitih nasprotnih tokih na morju je dobro loviti ribe o posebnih ugodnih prilikah, če imaš le pogum, vendar od vseh lofodskih primorcev smo bili mi trije edini, ki smo redno delali dobičke na teh ostrovi, kakor pravim. Običajna lovišča so pravdaleč doli proti jugu. Tam se dobe ribe ob vsaki uri brez posebne opasnosti in zategadelj imajo domačini dotična mesta najraje. Izbrane točke višje od tam med pravi pa nudijo ne samo najboljše vrste, ampak tudi največje izobilje, tako da smo nalovili pogosto v enem samem dnevu več nego naši boječi tovariši v celem tednu. V resnici smo na ta način vse tvegali za dobiček — življenje smo stavili na kocko

namesto truda in srčnosti je nadomestovala glavnico.

»Držali smo ladjo v zanožju kakih pet milj više ob bregu od ondod; in ob lepem vremenu smo se po navadi okoristili s četrtno tišino in prepluli glavni preliv Moskoe-ströma, daleč od krnice in potem se usidrali na sidrišču nekje blizu Otterholma ali Sandflesena, kjer požiravke niso tako silne ko drugod. Tu smo navadno ostajali približno do prihodnje tihote, ko smo mačka vzdignili ter odrinili proti domu. Nikdar se nismo podali na ta pohod, če ni z boka pihal oster veter pri odhodu in povratu — kar smo čutili zanesljivo, da nam ne odreče pred vrtnitvijo — in malokdaj smo se uštel. Dvakrat v šestih letih smo bili prisiljeni ostati vso noč usidrani zavoljo mrtvaškega brezvetrja, ki je zares redka stvar ravno v tem okolišju; nekoč pa smo morali čakati na lovišču skoro teden dni, sestrđani do smrti, vsled sape, ki je zapihala hitro po našem prihodu in ožino preveč razburkala, da bi mogli misliti na plovbo. Pri tej priložnosti bi nas bilo moralo stirati na morje vzlic vsemu (zakaj krnica nas je metala vsenaokoli tako burno, da smo se naposled zaleteli na svoje sidro in je izdrl), da nas ni zaneslo v enega neštetihi prečnih tokov — danes tukaj, jutri tam — ki nas je odgnal na Elimensko brezvetrje, kjer smo se na vso srečo usidrali.

»Nisem vam mogel povedati dvajseti-

ne težav, ki smo jih srečevali na lovišču — na tem prostoru biti je neugodno, še celo v mitem vremenu — pa vselej se nam je posrečilo prebroditi rokav Moskoe-ströma samega brez neizgode; dasi mi je včasih srce padlo v hlače, kadar smo bili slučajno eno minuto ali kaj takega pred tišino ali za njo. Veter dostikrat ni bil tako močan, kakor smo si domnevali pri odhodu, in takrat smo napravili dokaj manj poti, nego bi bili radi, ker nam v toku ni bilo mogoče krmiliti ladje. Moj najstarejši brat je imel 18letnega sina, jaz pa sem imel dva svoja krepka dečka. Ti bi nam bili ob takih časih v izdatno pomoč pri razpredanju drag kakor tudi pozneje pri ribarjenju, vendar pa, čeprav smo se sami podajali v drzne poskuse, nismo po nekakšnem imeli srčnosti, pustiti mladiče v nevarnost — kajti po vsem tem, kar se je govorilo in godilo, je bilo to strahovito opasno, in to je resnica.

Zdaj bo v par dneh tri leta, odkar se je naključilo to, kar vam nameravam povedati. Bilo je na deseti dan julija 18... dan, katerega ljudstvo teh pokrajin ne pozabi nikoli — zakaj takrat je bril najhujši orkan, kar jih je kdaj prišlo za našega neba; sicer je pihala vse jutro in celo v pozno popoldne mehka in lahna sapica od jugozapada, medtem ko je sijalo jasno sonce, tako da najstarejši pomorsčaki med nami ne bi bili mogli slutiti, kar je imelo slediti.

Gostovanje g. Križaja. V nedeljo, dne 7. t. m., v torek, dne 9. t. m. in v sredo, dne 10. t. m. gostuje v tukajšnji operi član zagrebske opere gospod Josip Križaj. V nedeljo, 7. t. m. in v sredo, dne 10. t. m. nastopi v naslovni

vlogi »Borisa Godunova«, v torek, dne 9. t. m., poje Mefista v operi »Faust«. Te tri predstave se prično vsakokrat ob pol osmi uri zvečer.

Opera »Lakmé«. V soboto, dne 6. t. m. se vprizori v opernem gledališču in prvič na slovenskem odru sploh Leona Delibesa tridejanska opera »Lakmé«. Leon Delibes je v plemenitem smislu naslednik voditelja nove francoske operne kompozicije Kamila Saint Saënsa. Rojen je bil l. 1836 in umrl 1891. Kot izvrsten glasbenik razpolaga z bogato iznajdljivostjo melodij in obdelava zelo spretno or-

kester. Njegova glasba je polna gracijoznosti in pikanterije. Zložil je poleg opere »Lakmé« tudi dva baleta in sicer »Sylvio« in v Ljubljani že znano »Coppelio« ter opero »Le roi l'a dit«. Pri sobotni premijeri nastopijo v glavnih vlogah ga. Lovšetova, gd. Thalerjeva, g. Dervota, g. Zathay in drugi. Režiser je g. Truhovič, dirigira g. Neffat.

Turistika in sport.

Kolesarska Ilirija v Ljubljani. V nedeljo, dne 7. maja t. l. izlet v Grosuplje. Zbirališče ob 1. uri popoldne pred kavarno Prešeren. Odhaja točno ob

1. uri 30 minut. Prijatelji športa in kluba dobro došli.
Kolesarska Ilirija v Ljubljani naznanja, da je morala svojo na dan 7. maja določeno tekmo vsled neugodnega vremena preložiti. Dirka se vrši na določeni progi Ljubljana—Kamnik dne 14. maja t. l. po neizpremenjeno objavljenem sporodu.
Otvoritevne kolesarske dirke v okviru Jugoslov. kolesarskega zaveza na dirkališču v Zagrebu so radi slabega vremena preložene na dan 14. maja. Ljubljanska kolesarska Ilirija odpošlje k tekmam skupino 7 dirkačev.

Darujte za gladujoče v Rusiji!

Meteorologično poročilo.

Ljubljana 306 m n. m. viš.

Čas opazovanja	Barometar v mm	Termometer v C	Psihrom. diferena v C	Nebo, vetrovi	Padačina v mm
3. 5. 21 h	735.1	9.4	0.6	obl. sever	—
4. 5. 7 h	737.4	9	1.5	v obl. sever	—
4. 5. 14 h	736.4	14.7	2.5	obl. jug	—

Priporočajo se sledeče domače tvrdke:

(Objava 4 Din.)

FOTO-LITOGRAFSKA DELA:
po najmodernejšem načinu in zmernih cenah. Jugoslov. tiskarna v Ljubljani.

FOTOGRAFSKI ATELJE:
Grabiec Franjo, Miklošičeva cesta št. 6.
GRAMOFONI, PLOŠČE
in posamezni deli. A. Rasberger, Ljubljana, Sodna ulica št. 5.

ILIRIJA, LESNA TRGOVSKA IN INDUSTRIJALNA DRUŽBA
Ljubljana, Kralja Petra trg št. 8.

KLEPARJI:
Korn T., Poljanska cesta št. 8.
Remigar & Smerkol, Florijanska ul. 13.

KLISEJE:
za eno- ali večbarvni tisk, za vse oblike in vrste tiska, Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

KNJIGARNE:
Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo.

MEHANIČNA DELAVNICA za pis. stroje:
Bar Fran, Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5.

»OREL« POTREBŠČINE IN KLOBUKI:
Kunovar Ivan, Stari trg št. 10.

PARNA PEKARNA:
Jean Schreya nasl. Jakob Kavčič, Gradišče št. 5.

PISALNI STROJI IN POTREBŠČINE:
Bar Fran, Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5.

SOBNO SLIKARSTVO:
Zuran Martin, Mestni trg št. 12.

SPEDIČJSKA PODJETJA:
»Orient« d. d., Sodna ulica 3, Tel. 463.
Ranzinger R., Cesta na juž. železnico 7—9.

STAVBENO PODJETJE:
Vižintin Ivan, Ljubljana, Vodmatski trg 7.

STAVB. IN GALANT. KLEPARSTVO:
Ferenč & Fuchs, Ljubljana, Mirje št. 2.

STEKLAR:
Bajželj Jožef, Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 6/II.

SVETLO KOPIRNE ODTISE:
(pavze) pozitivne in negativne, v poljubni velikosti. Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

TRGOV. Z DEŽNIKI IN SOLNČNIKI:
Mikuš L., Mestni trg 15.

TRGOV. Z ŽELEZNINO IN CEMENTOM:
Erjavec & Turk pri »Zlati lopatic«, Valva-zorjev trg št. 7.

URARSKA POPRAVILNA DELAVNICA:
Seliškar Ivan, Pot v Rožno dolino št. 10. (Ceno in točno.)

ZALOGA POHISTVA:
F. Fajdiga sin, Sv. Petra cesta 17.

Blago za prevleko divanov in drugega pohištva v veliki izbiri, dalje različno platno in jute za tapetnike, sedlarje i. t. d. priporoča **tvrdka A. & E. Skaberné, Ljubljana** Mestni trg 10.

Ali ste že naročnik „Slovenca“?

Pozor! AMERIKANCI, BEGUNCI!

Velika prilika za nakup

! hiše !

Napredaj so tri, skupaj ležeče, pri glavni cesti, v sredini mesta Ljubljane, s specerijsko trgovino in gostilno. Za kupca tudi stanovanje takoj prosto. Več pove: PAVEL JEMC, krojač, Breg št. 18, I. nadst., Ljubljana. 1705

Kupim dobro **VOZ** (Tragschier). Pohranjen nudbe na g. Emila Avguščina, Sp. Šiška, Jernejeva cesta 231.

Prodajam takoj:

2 konja za težko vožnjo; 2 kmetiska VOZA in tajset; 2 STRUŽNIKA. — Poizve se v št. Vidu nad Ljubljano št. 4. 1643

Tovarna sode v Lukavcu v Bosni

aprejme za takojšnji nastop prvovrstnega

elektrika

z večletno prakso. Cenj. ponudbe s prepisi spricval in zahtevo plače naj se pošljejo na ravnateljstvo tovarne. 1699

Prodajam veliko HIŠO

na Glavnem trgu, za vsako obrt sposobno, dalje GOZD in dve lepi NJIVI in pri hiši VRT, v Laškem. — M. VIVOD, Laško pri Celju. 1658

Drva

hlode, jelove in bukovce, se kupi. — Ponudbe pod: »Beograd« na An. zav. Drago BESELJAK in drug, Ljubljana, Sodna ulica 5. 1652

Kupimo novo ali že rabljeno, polkrito, lahko, črno pleskano **KOČIJO**. —

Prodajmo ENO KOČIJO, brez strehe (Sportwagen), skoro novo. — Ponudbe na Breznik & Fritsch, Ljubljana. 1551

Lepa birmaška daria!

Zlata, srebrna, volta izbira. Šivalni stroji prvovrstni, potrebščine za stroje, popravila. U enje vezanja brezplačno.

JOS. SELOVIN-GUDIN, Ljubljana, Mestni trg 13

kraste, lišaje odstrani pri človeku in živalih **Naftomazilo**, ki je brez duha in ne maže perila. 1 lonček za 1 osebo po pošti 5 Din. pri **TANKOCI, lekarna Ljubljana, Slovenija.**

Abadie

cigaretni papir in stročnice. Glavna zaloga in samoprodaja: 764 A. LAMPRET, Ljubljana, Nunska ulica 19.

Prodaj se: 1. Vodomer (Vollmannflügel). 2. Theodolit. 3. Nivelierinst. 4. Risalne in pisalne mize, pisarniške omare. 5. Remington pis. st. 6. Centrifugalne črpalke. 7. Hochdruckturbo-pumpe. 8. Žaga za rezanje hlodov (Kopfsäge). 9. Turbina 5/8 PS. 10. Poljska kovačnica. 11. Železna okna. 12. Pilotirka. 13. Dvigalo (Flaschenzug). 14. Plateau-vozovi za ozkotir. žel. 15. Nakovalo (Ambos). 16. Sod »Watproof«. 17. Več lesenih vrat. 18. Zidna opeka. 19. Vgašeno apno itd.
—:: VSE TAKOJ V LJUBLJANI! ::—
Vprašanja pod »Kalandero« na An. zavod Drago Beseljak in drug, Ljubljana, Sodna ulica št. 5.

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo
tvrdke
„ORION“ MARŠNER
PRANA
Kanditi
Čokolada
Keksi
na debelo
velika zaloga
JOSIP VITEK
Ljubljana, Krekov trg 8

Vabilo za XIII. sejo upravnega odbora »Hranilnice kmečkih občin v Ljubljani«,

ki se vrši dne 17. maja 1922 ob 3. uri popoldne v sejni dvorani »Ljudske posojilnice« v Ljubljani, Miklošičeva cesta.

DNEVNI RED:
1. Čitanje zapisnika XII. seje upravnega odbora.
2. Poročilo ravateljstva o poslovanju v XI. upravnem letu.
3. Poročilo gospodov pregledovalnega odseka.
4. Volitev dveh članov ravateljstva po § 37. hranilničnih pravil.
5. Slučajnosti.
IVAN ZABRET l. r.
t. č. predsednik upravnega odbora.

Ako še niste, pošljite naročnino!

Vabilo
na
izredni občni zbor
Slovenske eskomptne banke v Ljubljani,
ki se bo vršil
dne 20. maja 1922 ob 11. uri predpoldne v bančnih prostorih.

DNEVNI RED:
1. Odobritev vseh sklepov, storjenih na zboru delničarjev dne 23. marca 1922.
2. Sklepanje o razdružbi in sočasno sklepanje o združitvi Slovenske eskomptne banke v Ljubljani s Trgovsko banko v Ljubljani ter odobritev tozadavne pogodbe.
3. Absolutorij upravnemu svetu in nadzorstvu.
4. Slučajnosti.
Opomba: 1. V smislu § 13. bančnih pravil se smejo udeležiti občnega zbora oni delničarji, ki so položili osem dni pred zborovanjem vsaj deset delnic pri blagajni našega zavoda v Ljubljani in njega podružnicah v Novem mestu, Rakeku in Slovenjgradu, pri Trgovski banki v Ljubljani in njeni podružnici v Mariboru, pri Hrvatski eskomptni banki ali pri Srpski banki v Zagrebu.
2. Pri razpravi o razdružbi zavoda morajo v smislu § 22. bančnih pravil navzoči delničarji zastopati vsaj polovico vplačane glavnice in se morata dve tretjini oddanih glasov izreči za razdružbo in fuzijo.
V Ljubljani, dne 3. maja 1922.

Upravni svet.

Mlad zasebni uradnik

z akad. naobrazbo, išče v svrhu ženitve znanja z gospodično ali damo, tudi z dežele, ki je popolnoma samostojna gospodarica kaknega večjega posestva ali drugega podjetja. Korespondenco je nasloviti pod šifro »Uradnik 1626« na upravo lista. Absolutna tajnost zajamčena pod častjo.

Išče se več organist.

Nastop in plača po dogovoru. Dober violinist bi imel posebno lepo bodočnost. — Zupski ured Osijek dolnji grad. Slavonija.

Kuharico, ki zna dobro kuhati in je voljna opravljati tudi druge hišne posle, iščem za dve osebi proti dobri plači. Imeti mora dobra spricvala. **STJEPUSIN**, trgovec, Sisek, Hrvatsko.

Organist in cerkvenik

dobi službo o binkošti na Trsteniku nad Kranjem. Stanovanje, drva in okoli 60 mernikov krušnega žita. 1648

Dvonedstropna HIŠA

se prodaja. — Studentovska ulica št. 9, Ljubljana. 1704

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je naš ljubljani soprog, oče, stric, gospod
Anton Grumner
davčni nadupravitelj v pok.
danes, dne 3. maja v svojem 77. letu po daljši in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb našega ljubljenege očeta bo v petek, dne 5. maja dopoldne.
Radovljica, dne 3. maja 1922.
žalujoči ostali.

Zahvala.
Za obilne dokaze iskrenega sožalja, ki so nam došli povodom smrti našega iskreno ljubljenege gospoda
Franc Ks. Grebenc
se tem potom najpristraneje zahvaljujemo. — Posebej se zahvaljujemo preč. duhovščini, pevcem pod vodstvom notarja g. Šinka za ganljive žalostinke, dalje vsem onim sorodnikom, znanecem in prijateljem ki so tako mnogobrojno spremili blagega pokojnika na njegovi zadnji poti in poklonili krasno cvetje.
Velike Lašče, dne 3. maja 1922.
ŽALUJOČI RODBINI GREBENC in HRUŠKA.

EKSPORT.
Veletrgovina haloških vin.
Vinko Stoklas,
Sv. Andraž v Malozah, želez. postaja Ptuj
priporoča svojo bogato zalogo namiznega, kakor sortiranega vina, iz haloških in ljutomerskih gor, posebno pa garantirano pristna mašna vina. Solidna dobava po ugodnih cenah. V sredini vinogradov. — Cene brezkonkurenčne.
EKSPORT.

Prometni zavod za premog d. d. v LJUBLJANI
prodaja iz slovenskih premogovnikov
velenjski, šentjanški in trboveljski premog
vseh kakovosti in v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov
za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava
prima čehoslovaški in angleški koks za livarne in
domačo uporabo ter kovaški in črni premog
Naslov: **Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani, Nunska ul. 19**